

5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302

www.sfantacruce.org - (571) 830-6144

6 Aprilie 2008/(Anul 2) Nr. 4

Sub ÎPS Nathaniel și PS Irineu
Episcopia Românească din America

**Duminica a 4-a din Post
A Sfântului Ioan Scăraru**

Sf. Ier. Eutihie al Constantinopolului;
Sf. Ier. Muc. Irineu de Sirmium

Sfânta Evanghelie după Marcu, Capitolul 9, 17-32.

Vindecarea Fiului Lunatic

17. Și I-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut.

18. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut.

19. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine.

20. Și l-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând.

21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din pruncie.

22. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-ți milă de noi.

23. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.

25. Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el!

26. Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare.

28. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui L-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim?

29. El le-a zis: Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post.

30. Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva.

31. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia.

32. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Citiți din Sfânta Scriptură:

Sfânta Evanghelie după Matei Capitolul 4, 25; 5, 1-12

(Predica de pe Munte)

Despre Fericiri - Cu părintele Arsenie Papacioc, Duhovnicul Schitulului „Sfânta Maria” din Techirghiol

- Se vorbește despre accesul la fericire?
- Păi, fără discuție... și la fericire;
Mântuitorul a propovăduit învățătura Sa și în afară de faptul că trebuie să fii „sărac cu duhul“ a spus și ce repercusiune urmează, ca să ne încurajeze.
- Sărac cu duhul, adică prost?
- Nu prost ci smerit! Dar să știți că în redactarea din edițiile mai vechi, smerit se scria prost!
- De ce prost? Proștii au mai puține idei?...Sunt mai...
- Nu! Se spunea așa pentru că nu-și dădea seama..., nu prost.
- Mai ca pruncii?
- Da. Vedeți? Adică smerit; dacă este smerit

și a fost „împins“, el a tăcut. Adică a stat în banca lui, a stat în ale lui. Și asta este smerenia, arta de a sta la locul tău, la ceea ce ești. De ce ieși de acolo? Vedeți? Asta înseamnă sărac cu duhul, smerit cu orice chip.

– Da! Dar pe urmă zice...

– El tăcea. Adică vreau să vă spun că un frate s-a dus la un părinte în pustie care era decăzut, deși știa despre starea lui. Și îl bătea părintele acesta, iar un alt părinte trăitor vedea că-l bate și a zis: „Ori este un nesimțitor, ori e un mare trăitor“, căci îl vedea că suferă... Îl bătea și fratele tăcea..., în sfârșit, suporta. Și într-o zi s-a dus părintele la el și l-a întrebat, să-l verifice. Zice: „Frate, astăzi n-ai primit nici o cunună?“ „Nu, părinte, zice, am primit și astăzi bătaie.“ „Îi arată vânătăile..., și când a văzut părintele respectiv că el era conștient, și-a dat seama că fratele acesta era sărac cu duhul. Vedeți? Da. Dar unde era situat în lumea trăitorilor? Pe vârful... Acesta nu era prost...

– Era înalt cu duhul!

– Păi da, dar smerit. Acesta se smerea. Altul, tot așa, s-a dus foarte păcătos, și zice: „să mă duc acolo tot la un părinte rău“, că dorea să sufere. Să se jertfească! Și cu ocazia asta se ruga să-l întărească Duhul Sfânt să poată împlini ale locului. Și tot așa, tot îl chinuia, îl bătea părintele acela. Alt vecin, tot așa trăitor, a avut o vedenie cu o listă foarte mare cu păcate care aparțineau acestui frate, dar erau șterse pe jumătate și erau albe, iar unele

neșterse. Erau păcatele fratelui respectiv. „Vai, frate, încă pe atâta mai ai! Du-te, nu te lăsa!“ Adică încă pe atâta, că părintele le văzuse șterse pe jumătate. Și fratele acela zicea: „Bine, părinte, nu mă las cu nici un chip“. Vedeți, aceștia erau smeriți, își purtau crucea. Mai mult decât atât, Hristos S-a smerit. Un oarecare a bătut la ușa Mântuitorului. „Cine-i acolo?“ zice... „Eu sunt, marele Tău trăitor.“ „Nu te primesc“, i-a răspuns Mântuitorul. Și el s-a gândit că a fost cinstit, a fost nevoitor, a fost... „De ce nu m-a primit?!“, a început el să se analizeze și s-a dus a doua oară și a bătut la ușă. „Cine-i acolo?“ Zice: „Tu ești!“ „Dacă tu ești Eu, intră! Pentru că ești smerit ca Mine.“ Prima dată s-a declarat: „Eu sunt!“ Adică ce era el, când Dumnezeu a uimit cerurile, îngerii, cu smerenia Lui? Dar nu avem cuvinte să putem descrie smerenia lui Hristos.

- Dar cei ce plâng? Și ei vor fi fericiți.

- Păi, cum să nu fie? Despre cei ce plâng, se pot vorbi foarte multe lucruri. Că nu-i vorba numai de lacrimile văzute, e vorba de lacrimi nevăzute, știți..., pocăința adâncă, o părere adâncă de rău a faptelor tale. E tot un plâns cu lacrimi nevăzute. Da. Însă ele nu au o explicație rațională. Despre lacrimi... unii zic: "n-am avut lacrimi." Păi zic: "Sigur că n-ai avut dacă le-ai cerut și dacă vrei să le ai!" Acestea vin fără nici un fel de combinații teoretice ascunse în inima, în mintea ta. Lacrimile nu sunt ale noastre, știți? Ele vin dacă tu ești vasul acela care dă pe afară, cum se zice. N-ați văzut? Când fierbe, apa iese afară din cazan.

- Sunt sfinți despre care se spune că aveau darul lacrimilor.

- Larimile acestea sigur că sunt un dar de la Dumnezeu; sunt foarte avansate duhovnicește persoanele acestea, că-și spală sufletul de păcate! Dar trebuie să știți că sunt și lacrimi nevăzute. (...)

- Fericiți cei blânzi...

- Adică rabzi. Rabzi și taci...

- Răbdător înseamnă blând? Sau bun?

- Păi, în tot felul. Credeți că cel blând nu are simțire în el, nu vede răul din jurul lui, nu vede că-l atacă cineva? Toate le vede! Dar el toate acestea le rabdă, pentru că e blând, pentru că nu face rău, dar nu pentru că nu simte răul.

Adică nu atacă. E bun. Dar el, ca să-și păstreze starea aceasta de liniște, adică de bunătate, el face un efort extraordinar.

- Face sau pur și simplu...

- Adică nu se amestecă în viața altuia. Nu judecă pe nimeni, cum a fost acel frate din Pateric. "Aproape de un bătrân trăia un frate care era puțin mai trândav în nevoie. Lângă acesta, când trăgea să moară, ședeau unii din frați și văzând bătrânul că se duce din trup vesel și cu bucurie, vrând să-i zidească pe frații care ședeau aproape, i-a zis: Frate, noi toți știm că nu erai prea osârdic la nevoie și de unde așa cu osârdie te duci? Și i-a răspuns:

fratele: Crede, părinte, adevărul îl grăieasc, însă, de când m-am făcut monah, nu știu să fi judecat om, sau să fi ținut pomenire de rău asupra cuiva, ci de s-a întâmplat cândva vreo

prigonire cu cineva, în acel ceas m-am împăcat cu el. Deci, voi să zic lui Dumnezeu: Stăpâne, Tu ai zis nu judecați, și nu veți fi judecați, ci iertați și vi se va ierta vouă! Deci i-a zis bătrânul: Pace ție, fiule, că și fără osteneală te-ai mântuit!"

Trebuie să faci orice efort să nu judeci. Avem dorința de a ne apăra, avem voie să ne apărăm, dar nu în sensul de a-l ataca pe celălalt. Aceasta înseamnă să-ți porți crucea: să duci ce nu-ți convine! (...)

- Blândețea este iertătoare?

- Blândețea rămâne blândețe, tot pe fondul unei mari trăiri și unei mari smerenii. Putem lua exemplul de la Sfântul Ioan Gură de Aur și mai ales de la Mântuitorul. Tot pe fondul unei smerenii vine blândețea. Însă Adevărul trebuie apărut. Mai ales Mântuitorul, Care a avut de-a face cu poporul evreu, destul de îndărătnic și de pretențios, știți?

- Fericii cei milostivi, căci aceștia se vor milui? Ce înseamnă a milui pe cineva? Înseamnă a-i da, așa, o hăinuță...

- Doamnă... a da o haină, a da un ban, a da ceva, a rupe din tine ceva.

- Dar ce, haina face parte din mine, părinte?

- Păi da,... zic o haină, ceva.

- Aia face parte din bunurile mele!

- Da, uite, ... "bunurile tale", dar acela n-are haină!

- Și bogății? Ei se miluiesc repede, că ei au dulapurile pline.

- Doamnă scumpă, pare paradoxal! Bogăția nu-i un păcat, mai întâi de toate. Dar nici sărăcia nu-i o virtute. Da, pentru că se poate să fie sărac, dar hoț!? Și un bogat poate fi milostiv. Foarte bine!

- Da, părinte, vorbind serios, poți să dai cu dispreț? Deci ca să-ti arăți superioritatea.

- Să știți că "milă-i toată Scriptura". Și Vlahuță spune lucrul ăsta. Și așa se vede, pentru că aici este o permanentă jertfire. Rupă din tine. Împlinești cuvântul, de care vorbeam. Suntem născuți și pentru alții, nu numai pentru noi înșine. Și atunci, dacă dai, este semnul material, adică semnul vizibil, pipăibil, că tu iubești. Da. Pentru că, vă spun, atunci când te va pogori în

groapă, și ai putea să vorbești, că în sfârșit intri în întunericul adevărului... Momentul acesta eu chiar l-am trăit, că era un vis sau ce-o fi fost..., și când am văzut că mă duc, am zis așa: "Ce bine, dacă lași ceva din tine afară!" (...) Săracii - cerșetorii - sunt personaje biblice, nu-i chiar glumă! Nu dispar niciodată. Nu vorbim de țigani și de... unii care speculează, vorbim de săracii autentici. (...)

- Dar cei curați cu inima? Ei cum vor fi fericiți?

- **Inima este o ființă în ființa noastră, să știi. Inima este adâncul cel mai adânc..., absolut, în ființa omenească. Vedeți, inima grăiește, inima comandă. Minte-i un subordonat al inimii. Aici a găsit Dumnezeu locaș, și-a făcut singur locaș. Dumnezeu trăiește în slăvile cerurilor, dar are plăcere să locuiască în inima unui creștin. Inima trebuie să fie curată mereu: să nu dușmănești, să n-ai vicleșuguri... Scoate vicleșugul din inima ta. Ei, cu o astfel de curăție continuă, sigur, vei vedea pe Dumnezeu. ("Cel ce și-a făcut inima curată nu va cunoaște numai rațiunea lucrurilor inferioare și care sunt după Dumnezeu, ci pe Însuși Dumnezeu" - Sf. Maxim Mărturisitorul). Nu în sensul că vei vedea un sfânt cu triumghiul pe cap și cu barba albă... Nu! Pe Dumnezeu, în adevărata Lui putere... Adevărata Lui putere (esența Sa) nu o pătrund nici îngerii... Dar atât cât ți s-a descoperit este satisfăcător pentru tine! Îl vezi pe Dumnezeu, Care de fapt, e peste tot, Atotștiutor și Atotiubitor. Atât de Iubitor e, Doamnă, de ne stă mintea în loc! Dacă lumea ar ști cât de mult este iubită de Dumnezeu, ar fi mai cu grijă, știi?**

- Ce trebuie să facă creștinul când simte inima împietrită?

- **Știi ce v-ar putea sfătui un bătrân? Să și-o înmoaie!**

Inima e nevinovată, numai că prejudecățile omului, o serie întregă de nereușite, de gânduri de viitor încep să-i slăbească forțele în momentul prezent.

Doamne ferește! Dacă ar fi împietrită, ar sta pe loc. (...) Dacă simți că este inima împietrită ești deja în câștig. Altfel n-ai fi putut să observi că ești în pericol. Pe cât se poate să nu lăsați lucrurile din mână de loc, cu atenție către Dumnezeu. Cu Iisus, pentru Iisus, nu lăsați viața de loc din mână..

- Fericii făcătorii de pace! E război în jurul nostru. E război între noi, e război în noi, e multă neliniște.

- **Războaie au fost tot timpul și încă cum! Dar nu este vorba de războaiele acestea, care au fost și sunt deja anunțate de Mântuitorul. E vorba de relația noastră continuă cu celălalt, știi? Adică, să poți să-ți crezi o stare de nedușmănie, de liniștire în inima ta. Mare mai e făcătorul de pace! Eu am fost stareț la Mănăstirea Cheia, mai mulți ani. Aveam acolo un părinte foarte cumsecade, era diacon... și s-au certat unii la masă. El săracul a zis: „De ce vă certați? Nu vă certați, fiți așa...” și a murit. A murit făcător de pace. Adică, oriune ai fi, caută pacea, nu dreptatea.**

- *Dumneavoastră vedeți: „Fericii cei prizonieri pentru dreptate!” Să înțelegem că trebuie să ne căutăm dreptatea, nu pacea?*

- *Pentru dreptate, în sensul că aperi Adevărul, știți? Pentru asta suntem prizonieri, pentru că nu suntem de părearea idealurilor propovăduirilor drăcești. Înseamnă că vei fi prigonit pentru dreptate că aperi Adevărul. Nu se referă la relația dintre noi. În relația dintre noi... pacea-i mai mare decât dreptatea. Biserica Ortodoxă nu a avut niciodată, cel puțin în Țara Românească, război de cucerire, ci numai de apărare. Avem voie să ne apărăm.*

- *Și putem să ne bucurăm și să ne veselim, căci plata noastră multă este în ceruri?*

- *Așa este, și cerurile acestea sunt veșnice! Numai la lucrul acesta dacă ne-am gândi, ar trebui să ne cutremurăm. Se spune într-un loc: „Dacă știi că există veșnicie și nu iei o măsură pentru îndreptarea ta, meriți să te chinui în casa de nebuni.” Adică trăiești așa fără nici o stare de simțire când știi că urmează fericirea veșnică. Știi că există o moarte, vezi atâtea lucruri... Dumnezeu ne-a înzestrat cu sfinte sensibilități, să se împlinească un pic de dragoste între oameni. Dar ei le acoperă cu comoditatea firii.*

Așa că, avem atâtea posibilități să ne salvăm, dar plecând de la momentul acesta. Vin mulți să le dau câte un autograf și le scriu așa: „Fiți atenți cu timpul, îndeosebi cu ziua de azi!” Dacă scapi din vedere ziua de azi, care-i a ta, mâine nu mai ai siguranță că-i a ta. Putem vorbi cu certitudine? Știu eu că mâine mai trăiesc? Dacă trăiesc astăzi, să nu mă las deloc! Știți dumneavoastră cât valorează o zi în procesul evolutiv al înduhovnicirii? Extraordinar de mult. Asta l-a făcut și pe Sfântul Sisoie cel Mare să spună: „Într-o zi poți ajunge la măsura duhovnicească.” Așa de importantă este o zi! Și, dacă ar fi cu puțință să întrebăm pe cei de sus: „Ce v-a costat de ați ajuns la atâtea fericire?” Răspunsul acesta ni l-ar da: „Timp, puțin timp petrecut bine.” N-au făcut altceva.

Fragmente de interviu extrase din cartea „Iată Duhovnicul”, vol. III - Ed. Sophia, 2007

CEL DE-AL PATRULEA CUVÂNT

Credință și Prietenie

„Mai mare dragoste decât
aceasta nimeni nu are, ca sufletul
să și-l pună pentru prietenii săi.”

(Ioan 15, 13)

*Iată, tânărul meu prieten, că
am ajuns la jumătatea drumului, pe
care l-am început împreună cu tine,
în prima miercuri de dinaintea*

*Postului Mare, din săptămâna numită „a brânzei”. Atunci ți-a răsunit
pentru prima dată chemarea pe care urechile tale însetate de adevăr au
primit-o, iar sufletul tău dornic de absolut a urmat-o.*

*Pe atunci eram singur, dar știam că glasul meu nu era „vox
clamantis in deserto”, căci erau cuvintele lui Iisus; știam că vorbele prin
care îți spuneam: „Pregătește calea Domnului, drepte fă cărările Lui
spre inima ta!”, vor pătrunde în urechile tale. Și nu m-am înșelat, căci
iată câți suntem astăzi aici ca să ne mărturisim, chiar și numai în inima
noastră, credința în Hristos și dragostea unora față de alții.*

*De ce te-am numit prietenul meu și de ce mi-am dat sufletul în inima
ta, tinere? De ce am crezut în tine până la a te implica în actele mele de
credință, până la a-mi pune viața pentru tine?*

*Pentru că duhul meu a cunoscut sufletul tău, încă înainte ca eu să te
fi văzut. Îți știam neliniștea și frământarea, nefericirea și suferința.
Înțelesesem încă de pe atunci că răutatea ta era un scut împotriva lumii,
iar bravada ta – o apărare pentru rănile tale. Pentru că tu ești prietenul
meu; ne leagă o prietenie pe care nimic și nimeni n-o poate desființa,
deoarece libertatea noastră este garantată de Iisus, iar temelia iubirii
noastre este El, Cel Înviat, Care ne-a spus: „De acum nu vă voi mai
numi slugi, căci sluga nu știe ce face stăpânul ei, ci vă voi numi pe voi
prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut
cunoscute” (Ioan 15, 15).*

*Cine ți-a mai mărturisit asemenea adevăruri? Din toate părțile te
înconjoară o atmosferă de mister, ca un complot urzit de cei mari. O
rețea selectivă nu lasă să ajungă la tine decât ceea ce aservește unei
singure idei sau concepții impuse. Unde este libertatea ta de opțiune și
unde este cuvântul tău? Unde este nobila libertate dată ție de Dumnezeu,*

în baza căreia poți avea satisfacția de a răspunde în fața istoriei?

Atunci de ce să mă mir că nu știi ce este libertatea și nici cum s-o folosești? De ce să mă mir că nu știi cu adevărat ce înseamnă prietenia și iubirea, nici cui să le dai, nici cum să le păstrezi?

Cine din lumea aceasta îți este prieten adevărat sau cine și-ar pune sufletul pentru tine? Din orice grupare socială ai face parte, ești mereu exclus de la raționamentele de bază, singurele care le justifică existența ca fenomene sociale*. Orice excludere de la aceste justificări te aruncă în postura de sclav. Există o taină socială și filosofică de la care ești sistematic îndepărtat, oferindu-ți-se doar concluzia cu autoritate. Dacă ești inapt să cunoști calea prin care se ajunge la concluzii, de ce ai fi apt să cunoști concluzia? Iar dacă ești apt, atunci de ce această taină? Se teme cineva de dreapta ta judecată? Sau de libertatea ta? Sau de prietenia ta? Poate fi credința religioasă obiectul unei interdicții?

Sclavajul de idei este la fel de greu ca orice sclavaj.

Iisus îți oferă, prin Biserica, taina adâncă a dumnezeirii și a prieteniei Lui. Nu mai ești rob, ci prieten, de vreme ce ți se dezvăluie taina lucrurilor divine.

Demult eziți să-L alegi pe Iisus ca prieten. Îți era poate teamă de oceanul de libertate în care trebuia să te afunzi. Dar Iisus te alesese cu mult înainte ca tu să-I fi auzit glasul: „Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți, iar roada voastră să rămână ...” (Ioan 15, 16).

Alegerea a fost făcută demult, fiindcă Hristos te-a iubit dintotdeauna, tinere, iar acum tu ai răspuns chemării Lui. De-acum ești rânduit să mergi și să aduci roade care să rămână.

Să fii, pentru lumea în care trăiești, un profet** al lui Hristos.

Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși și fiecare om să-ți fie un prieten. Să propovăduiești prin actele tale această iubire unică și nelimitată, care-l ridică pe om de la treapta de rob la aceea de prieten al lui Dumnezeu. Să fii profetul acestei iubiri liberatoare, care te scoate de

* Formularea din dactilogramă este puțin neclară. Se referă, desigur, la justificarea existenței diferitelor “grupări sociale”. Este evidentă încercarea de a ocoli terminologia marxistă (« clase sociale »)

** Cuvântul “profet” este folosit aici într-un sens lărgit; trebuie înțeles: “misionar” sau “propovăduitor”.

sub orice constrângere, redându-te ție integral, pentru ca tu însuși să te oferi lui Dumnezeu.

Cea mai înjositoare aservire a ta este aceea prin care ți se interzice orice zbor teologic, orice încercare de a transcende imanentul și prizonieratul lui.

„Tu ești robul voinței mele – pare a ți se spune – și voința mea îți interzice să crezi altceva decât ceea ce eu îți îngădui să crezi!”

De ce ți se interzice putința de a părăsi spațiul în care ești prizonier al simțurilor și al rațiunii tale? De ce ți se impune ca real numai ce intră în această circumscriere, iar restul este declarat ficțiune? Și atunci, mai ales, de ce nu ți se îngăduie să pătrunzi cu propria ta cunoaștere în această așa-numită ficțiune, ca s-o spulberii? Nu cumva există temerea că „ficțiunea” este mai reală decât ceea ce ți se impune drept realitate?

Un sistem filosofic sau teologic (și, mai ales, unul de trăire) nu poate fi desființat din afara lui. Din acest punct de vedere, el rămâne o realitate inexpugnabilă pentru asediator. Fraze ca: „Religia a fost creată de clasele exploatare” nu mai sunt astăzi în stare să stârnească nici macăr un zâmbet. Ele sunt pur și simplu ignorate. Iar ție, pentru că ești tânăr, ți se cere să iei în serios argumentația vreunei Biblii hazlii sau vreunei Anticazanii din „Scânteia Tineretului”,

Rugăciune

de Radu Gyr

Stăpâne-nsângerat, Domn al luminii
și Veșnicie limpede, Iisuse !

Tu, care ai primit pe frunte spinii
și cuie-adânci în mâinile-ți supuse,
Tu, Domn al Răstignirii și-nvierii
care din cruce ne-ai făcut lumina
și Răsărit din rănile tăcerii

și cântec din osânda-ți fără vină -
dă-ne-nceștarea Ta, dă-ne puterea
din ceasul pironirii-nsângerate,
să ne primim și cuiele și fierea
ca Tine-n marea Ta singurătate.

Pe fruntea țării zâmbetul ți-l pune
și Neamul care-acum osânda-și duce
învață-l Tu amara rugăciune
din clipele suirilor pe cruce.

Cu mâna Ta ca borangicul lunii,
din răni oprește sângele fierbinte,
închide-n piepturi geamătul furtunii,
sărută-i țării lacrimile sfinte !

Și sus pe crucea crâncenă, pe care
stă Neamul nostru-nsângerat, Tu scrie,
Iisuse, un aprins inel de soare,
ca semn al Învierii ce-o să vină.

Și spune morților din lut să nu blesteme,
ci sub trifoi, sub dâmburi, sub secară,
să-aștepte pașii Tăi călcând prin țară
și semnul munților ce vor aprinde steme.

Și spune morților de sub troițe sfinte
că va veni cândva o dimineață
când Neamu-ntreg va fulgera la viață,
cuminecat prin morții din morminte.

care se întemeia numai pe interdicția de a i se răspunde! Libertatea înseamnă eliberarea de păcat și de moarte în Hristos, iar în plan social – lupta ideilor. La noi, ateismul are un curs forțat și din ce în ce mai restrâns. Viața nu stă în autoritatea de stat. Credința este însă în plin asalt, căci este un fapt de viață.

Autoritarismul aservește, credința eliberează.

Am citit în „Contemporanul” din 11 noiembrie 1977, sub titlul „Cu ateii despre ... religie”, declarațiile unor tineri la o anchetă făcută de reporterul revistei. Orice anchetă pe teme religioase devine la noi sursă de neliniște și de teamă, deoarece a fi credincios este, pentru oficialitate, aproape o trădare. Dar tinerii de care vă vorbesc – toți membri ai P.C.R. – au răspuns conform cu credința lor, iar credința lor i-a făcut liberi. Vă îndemn pe voi toți să citiți acest articol din „Contemporanul”, organ oficios de ideologie materialistă al P.C.R. Veți vedea acolo că tinerii anchetați s-au eliberat de sclavia teroarei, care ar fi putut să-i determine să-și ascundă adevărata credință și să facă declarații formale de ateism. Ei au biruit însă instinctul de conservare și și-au afirmat public și curajos credința și libertatea de opțiune pentru ea. Erau toți tineri ca tine, prietenul meu, și tot ca tine de buni, de generoși, de bravi. Erau prietenii noștri. De aceea s-au și găsit unii dintre voi care să le scrie cuvinte de prețuire și de încurajare, prin care voiați să le spuneți că nu sunt singuri, că toți cei mai buni cred ca ei, iubesc ca ei, vor să se exprime liber ca ei.

Prietene, ne leagă această infinită iubire al lui Hristos, ne leagă organic credința în El. Ne leagă prietenia noastră comună, căci toți oamenii suntem prieteni ai lui Hristos.

Nu te teme, tinere, să te afirmi ca prieten al Lui. Nu te teme să respingi o ideologie ateistă, care urmărește să-ți anuleze sufletul ca entitate metafizică, sau măcar să ți-l schilodească. Nu te teme să afirmi că neamul nostru este dintru începuturile lui creștin și ortodox, că treizeci de ani de ateism impus și de propagandă [anticreștină] nu-i pot opri aspirația spre absolut.

Crede și iubeste! Credința te face liber, iubirea te unește. Vei fi liber în unirea cu Iisus Hristos și vei rămâne în dragostea Lui.

Vezi cât de sus ai ajuns, prietene, încât ești acum prietenul lui Hristos!

Pentru aceasta te iubesc, tinere; pentru aceasta cred în tine.

(Cuvânt rostit de Părintele Calciu în Biserica Radu-Vodă, în cea de-a treia miercuri din Postului Mare, la 29 martie 1978)

În Duminica a Patra din Postul Mare, Biserica noastră îl prăznuiește pe **Sfântul Ioan, cel ce a scris Scara**, „*ca pe un nou Adam*” (cf. diac. Ioan I.) în care chipul lui Dumnezeu, șters din întâiul Adam, s-a repictat ca o icoană vie cu culorile virtuților și cu penelul Sfântului Duh (cf. Sf. Diadoh al Foticeei). Ajuns prin rugăciune, asceză și contemplație ca o „*stea adevărată și nerătăcită, luminând marginile lumii*” (Condac), Sfântul Ioan ne arată scara virtuților pe care omul se poate urca la cer. Alcătuită din 30 de trepte (capitole), scrierea sa este sinteza cea mai desăvârșită a literaturii ascetice, iar lectura ei este cea mai importantă dintre lecturile patristice din timpul Postului Mare (cf. Părintele Makarios Simonopetritul). Din Scara Sfântului Ioan știm că treapta cea mai de sus (a 30-a) este a dumnezeieștii iubiri. Deci aceasta îi mai lipsea nefericitului ascet. El nu a mai putut „păși” pe ea pentru a intra în Împărăția Cerurilor deoarece, zice Sfântul Maxim Mărturisitorul: *"Toată asceza care nu are iubire este străină de Dumnezeu!"*. Prin urmare, chiar dacă aș urca toate cele 29 de trepte, sau, cu alte cuvinte spus, chiar *"de aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă răsunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de-aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de-aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește"* (1 Co 13, 8).

(de Ioan Gâscă)

Pe 11 Aprilie: pomenirea Sf. Ierarh Calinic de la Cernica.

Acest fericit părinte Calinic s-a născut în orașul București, în ziua de 7 octombrie 1787, din părinți români temători de Dumnezeu și a primit la Sfântul Botez numele de Constantin. Când avea vârsta de 20 de ani, tânărul Constantin din îndemn lăuntric și-a îndreptat pașii către Mănăstirea Cernica, din apropiere, unde a fost primit cu dragoste părintească de starețul Timotei. După un an de ascultare duhovnicească și de curate osteneli, a fost tuns în călugărie, schimbându-și numele în Calinic. Peste o lună apoi s-a învrednicit a fi hirotonit ierodiacon. În Mănăstirea Cernica a

viețuit sfântul Calinic 43 de ani, nevoindu-se zi și noapte, în post și rugăciune, în muncă și smerenie, în răbdare și dragoste. Drept aceea, după cinci ani de slujire în treapta diaconiei, a primit și sfințitorul dar al preoției, iar după alți cinci ani, cu glas de obște a fost ales de sobor stareț al chinoviei de la Cernica, pe care a cârmuit-o cu multă iscusință timp de 31 de ani, săvârșind multe fapte încununete de laudă. (Fragment din Sinaxar)

Pe 29-30 MARTIE s-au împlinit 19 ani de la trecerea în sălașurile fericirii veșnice a autorului “Jurnalului Fericirii”

Cu numai câteva luni înainte de decembrie 1989, mai precis la 30 martie, la spitalul din Baia Marea trecea la cele veșnice fratele Nicolae de la Mânăstirea Rohia.

La momentul respectiv, publicul larg știa puțin despre scriitorul Nicolae Steinhardt, pe care lungii ani petrecuți în închisorile comuniste îl ajutasera să ia hotărârea de a părăsi iudaismul în favoarea creștinismului ortodox.

Postum, mai exact în 1991, s-a publicat și cartea sa capitală: “Jurnalul fericirii”.

Scriș în perioada 1967-1971, a fost confiscat la o percheziție a Securității. După câțiva ani, autorul l-a rescris. Dar, la insistențele lui Dumitru Radu Popescu, pe atunci președintele USR, i s-a restituit și varianta confiscată. Varianta finală, mult prescurtată, a ajuns în Occident, iar Monica

Lovinescu a citit-o la microfonul “Europei libere” chiar în 1988-1989. După 1980, cele două variante, încă în posesia călugărului Nicolae, care se afla deja la Rohia, sunt în pericol să fie confiscate. Astfel, autorul hotărăște să-i încredințeze manuscrisele lui Virgil Ciomos, care devine executor testamentar al “Jurnalului fericirii”.

Cine fusese fratele Nicolae (Delarohia) înainte de a se călugări ?

În perioada 1930-1950, numele său se integrase în elită, după obținerea licenței în Drept și Litere la Universitatea din București, și a unui doctorat în drept constituțional în 1936. La 22 de ani, tânărul publicase deja o carte sub pseudonim, “În genul... tinerilor”, parodiindu-și prietenii ca Mircea Eliade, Emil Cioran, Constantin Noica. Urmează călătoriile de studii în Elveția, Austria, Franța și Anglia, anii petrecuți ca redactor la Revista Fundațiilor Regale, este înlăturat apoi în timpul purificării etnice, readus și înlăturat din nou în 1947. Fuseseră ani de cristalizare a opțiunilor sale de intelectual și critic literar deschis către nou și iubitor de vechi. Iar după 1947 urmase un coșmar neîntrerupt: nu a mai putut lucra în barou, nu i

s-au mai publicat textele și a primit slujbe ce presupuneau muncă necalificată, într-un deceniu negru pentru intelectualitatea interbelică.

În 1958 este arestat împreună cu așa numitul lot Noica - Pillat, lotul "intelectualilor mistico-legionari". După arestarea lui Constantin Noica și a grupului din care făceau parte Dinu Pillat, Alexandru Paleologu, Sergiu Al-George, Theodor Enescu, Dinu Ranetti, Vladimir Streinu, Pastorel Teodoreanu, Marieta Sadova etc., Steinhardt a fost convocat la Securitate în 1959 și i s-a cerut să fie martor al acușării și să depună mărturie împotriva lui Noica. Securitatea i-a dat de ales: ori depune mărturie, ori e arestat și acuzat. Pentru că a ales varianta a doua, a fost arestat și condamnat la 13 ani de muncă silnică pentru " crimă de uneltire împotriva ordinii sociale ". Iar închisoarea i-a fost, cum scria Virgil Ierunca, "academie și altar", consemnată în "Jurnalul fericirii".

Lecțiile care au rămas în urma unui destin astfel început sunt cuprinse mai ales în "Jurnalul fericirii" și în "Dăruind vei dobândi", cuvinte de credință, în lumina unui creștinism aducător de libertate. O libertate pe care o va fi văzut în decembrie 1989, dintr-un alt spațiu decât cel numit România.

Articol de Dana Ionescu, preluat din ziarul Ziua

Anunțurile și Proiectele Bisericii Noastre

Vizita PS Episcop Irineu de la Vatra Românească

Iubiți credincioși, avem bucuria de a vă înștiința de vizita Prea Sfințitului Irineu Duvlea în parohia noastră pe 12 și 13 aprilie. Cu această ocazie, vă invităm în a-l întâmpina pe PS Irineu în număr cât mai mare pentru a primi arhierasca binecuvântare atât la vecernia de sâmbătă seara, când preasfinția sa va oficia Sfântul Maslu, cât și la Sfânta Liturghie din duminica zilei următoare.

Scoala Duminicală își desfășoară activitatea în fiecare duminică între orele 10:00 - 11:00 AM, în timpul Sfintei Liturghi. Au început deja înscrierile pentru noul an. Activitățile viitoare includ: coșulețe decorate de către copii pentru Sfintele Paști și serbarea pentru ziua copilului de pe data de 1 Iunie. Pentru mai multe amănunte vă rugăm să o contactați pe D-na preoteasa Ioana Luțai.

Căutăm voluntari pentru realizarea buletinului parohial. Dacă sunteți interesați vă rugăm să contactați pe Pr. Luțai la: claudiulutai@yahoo.com și pe Elena la: ellainac@cox.net Vă mulțumim.

Festival Românesc de Primăvară

Duminică 25 Mai, la pavilionul din Bull Run Regional Park, Centreville, VA va avea loc festivalul românesc de primăvară. Dacă doriți să faceți parte din echipa de voluntariat, sau să fiți printre sponsorii acestui festival, contactați-ne urgent prin email la evenimente@sfantacruce.org **Invitații speciale din România sunt membrii formației IRIS.**

Dăruind veți Dobândi

Dragi credincioși, ce este mai plăcut Domnului decât să ne vadă uniți în efortul de a construi o nouă Biserică? Dacă inima vă îndeamnă, și încă nu ați completat formularul de susținător al noii biserici, nu ezitați să răspundeți chemării Domnului chiar astăzi. Este mare nevoie de ajutorul dumneavoastră, care va fi primit cu dragoste pe pământ și în cer. Vă mulțumim.

Angajament de donație pentru Biserica Sfântul Apostol Andrei pentru anul 2008

_____

Nume, Prenume	Angajament pe 2008
---------------	--------------------

Donațiile vor fi făcute: _săptămânal, _lunar, _anual, de _ori pe an

Toate donațiile Dumneavoastră sunt deductibile la taxe.

Fundația Sfântul Nicolae din România are nevoie de ajutorul d-voastră. Fundația are sub monitorizare 30 de copii cu familiile lor care trăiesc la limita subzistenței, marginalizați și izolați pe baltă între brațul Borcea și Dunăre. Dacă doriți să contribuiți la ajutorarea acestor copii, vă rugăm să o contactați pe D-na Claudia Lupu, care se ocupă de acest proiect, la adresa: claudia.lupu@gmail.com

Anunțuri, Gânduri, Scrisori: În această rubrică cititorii buletinului ne pot transmite gândurile lor și alte anunțuri de interes comunitar. Firmelor comerciale interesate să sponsorizeze apariția buletinului sau alte acțiuni ale Bisericii Sfânta Cruce, le putem oferi spațiu publicitar.

Buletinul săptămânal este realizat sub îndrumarea și binecuvântarea Pr. Claudiu Luțai de către Comitetul pentru publicații al parohiei. Au contribuit: Elena Chiru, Ion Cotarlă, Doina Danciu, Cristina Tuluceanu, Victoria Oancea, Adrian Ulmer, Delia Velculescu.

Redactare: Elena Chiru

Apostolul Evrei, Capitolul 6, 9-12

9. Despre voi, iubiților, deși vorbim astfel, suntem încredințați de lucruri mai bune și aducătoare de mântuire.
10. Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru și dragostea pe care ați arătat-o pentru numele Lui, voi, care ați slujit și slujiți sfinților.
11. Spre adevărarea nădejzii, până la sfârșit,
12. Ca să nu fiți greoi, ci următori ai celor ce, prin credință și îndelungă-răbdare, moștenesc făgăduințele.

Apostolul Efeseni, Capitolul 5, 8-19

8. Altădată erați întuneric, iar acum sunteți lumină întru Domnul; umblați ca fii ai luminii!
9. Pentru că roada luminii e în orice bunătate, dreptate și adevăr.
10. Încercând ce este bineplăcut Domnului.
11. Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă, osândiți-le pe față.
12. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le și grai.
13. Iar tot ce este pe față, se descoperă prin lumină,
14. Căci tot ceea ce este descoperit, lumină este. Pentru aceea zice: "Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos".
15. Deci luați seama cu grijă, cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți,
16. Răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt.
17. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului.
18. Și nu vă îmbătați de vin, în care este pierzare, ci vă umpleți de Duhul.
19. Vorbiți între voi în psalmi și în laude și în cântări duhovnicești, laudând și cântând Domnului, în inimile voastre.

Programul Liturgic

Sâmbătă 12 aprilie: (+) Sf. Ier. Mărt. Vasile de Paros; Sf. Mc. Sava de la Buzău; Sf. Ier. Zenon al Veronei; Sâmbăta Acatistului Bunei Vestiri
Zi de post – dezlegare la vin și ulei.

19:00 Vecernie și Sfântul Maslu slujit împreună cu PS Episcop Irineu

Duminică 13 aprilie: (+) Cuv. Maria Egipteanca; Sf. Sfințit Mc. Artemon.
Zi de post – dezlegare la vin și ulei

9:30 AM Utrenie, 10:30 AM Sfânta Liturghie Arhierescă